

Takrat pa se je na gori Kalvariji dopolnjevalo Njegovo trpljenje. In ko je bilo dopolnjeno, ko se je stresla zemlja in so zaječale skale v bolečini za Najvišjim, ki ga je križala zaslepljenost ljudi, sta v svoji hišici jokali za svojim Gospodom mala Juta in njena ozdravljena mama.

Davno, davno sta že pri svojem Gospodu Juta in njena mama, toda v spomin na Gospodove rane še dandanes za veliko noč rdeče barvamo pirhe, da nas na veseli praznik Njegovega vstajenja spominjajo trpljenja, ki ga je moral prestati za nas.

Marijin vrtec.

Vrenko Slavko.

(Rojen 13. 2. 1924, umrl 13. 2. 1934.)

Cerknica. Na pustni torek so cerkniški zvonovi zapeli žalostno pesem dobremu bratcu Slavkotu Vrenkotu. Odšel je med angele. Obiskoval je IV. razred cerkniške osnovne šole. Bil je priden in blag deček, zares Marijin otrok. Rad je hodil k sv. maši ne samo ob nedeljah, ampak tudi ob delavnikih. Večkrat je prejemal sv. obhajilo, ne samo mesečno, kakor ukazujejo pravila Marijinega vrtca. Ni ga manjkalo ne pri blagoslovu ne pri rožnem vencu v cerkvi. Dan pred smrtjo je opravil sv. spoved in prejel sv. obhajilo. Starši so mu povedali, da ne bo več ozdravel. Pa je odgovoril, da se ne boji umreti, ker bo šel k Jezusu. Kmalu potem je umrl. Kako krasen je bil pogreb s sveto mašo! Za pogrebom je bila vsa šolska mladina z zastavo, a tudi Marijin vrtec s svetinjami in praporčkom.

Precej je bilo tudi vencev. Ob odprtem grobu so otroci zapeli »Pomladi vse se veseli«. Sedaj pa dragi Slavko, ko si že tako srečen, da si pri Jezusu, prosi ga, da tudi nas nekoč sprejme v sveta nebesa. — Potočnik Franc, Ronko Albin, Otoničar Anica in Semič Francka.

Srednja vas v Bohinju. Velecenjeni g. urednik! Dovoľite, da se tudi iz Bohinja kdaj oglasimo. (Dovolim. Ur.) Tudi tu imamo Marijin vrtec. Ustanovil nam ga je lansko leto g. kaplan V. Demšar. Vsak teden smo se zbirali pred Marijinim oltarčkom, eno nedeljo dečki, drugo deklice. Z velikim veseljem smo hodili k sestankom, kjer smo preži-

veli veliko lepih uric. O božiču pa nas je nenadoma zapustil g. kaplan in odšel v Škofjo Loko. Bili smo žalostni. Bali smo se, da dolgo časa spet ne bomo imeli vrtca, ker je ostal g. župnik sam in je imel zelo veliko dela. Vendar pa smo se zbirali ravno tako vsak teden. Pridno pulimo plevel iz vrtca, tu pa tam je že zrasla kakšna cvetica. Tudi pojemo mnogo. Naučili smo se tudi dve igrici: »Pavelčkovo piščalko« in »Sirotu«. Radi bi bili igrali že 25. marca, a je v Bohinju še le naprej zima in naši mali palčki se ne morejo prikobacati s Fužine v Srednjo vas. Igrali bomo na belo nedeljo. Prav lepo Vas g. urednik povabimo. Veste, vmes smo tisti otroci, ki smo pred tremi leti uživali Vašo gostoljubnost v trnovskem župnišču, pa bi Vam radi malo vrnili. (Ko pridem do Vas, ribo na mizo, za povračilo. Samo ne vem, kam naj pišem, ko številke ne vem.) Zadnji teden se je vrnil k nam naš prejšnji g. kaplan Anton Dodič. Vsi smo ga zelo veseli, posebno otroci smo kar vriskali. — Vdano Vas pozdravljata Justina Pekovec, zapisnikarica in Francka Mencinger. (Zdi se mi, da je neko trnovsko seme pri Vas! Je-li! Urednik.)

Uganke.

1. Listnica.

(Konjar Franc, Smlednik.)

RI	ŠI	TE	—	RO	OT	ŠK
IS	AL	TA	—	TE	VR	CI
NG	NA	EL	—	KK	ČE	ER
AZ	ST	EL	—	OD	OP	UČ
IV	LJ	AI	—	AB	NZ	AV
	LI	NA	—	ST	A.	

2. Država.

(Ženekdo.)

- — — del sveta
- — — naša reka
- — — kača
- — — žuželka
- — — začimba
- — — zver
- — — vprašalnica
- — — prometno sredstvo
- — — jarem
- — — osebni zaimek
- — — predujem

V prvi vrsti
bereš evrop-
sko državo.